

Jasna Rokegem

EEN VROUW MET EEN PLAN

WIE IETS AFWEET VAN DE KRUISBESTUIVING TUSSEN MODE EN NANOTECHNOLOGIE, KAN DE VOORBIJE MAANDEN NIET OM JASNA ROKEGEM (26) HEEN. DE BELGISCHE SCOORDE ZELFS BIJ NASA HOGE OGEN EN GUNT ONS TIJDENS HAAR LEZINGEN EEN BLIK OP DE TOEKOMST.

wie heeft ooit stilgestaan bij het feit dat bepaalde emoties gereflecteerd kunnen worden in de materialen van het kledingstuk van de geëmotioneerde drager?

24 januari 2019. Jasna Rokegem (aka Jasna Rok) wandelt vastberaden van achter in de zaal richting spreekgestoelte. Het nieuwjaarsevent van ModeUnie en Creamoda waagt zich aan virtuele technologie en doet dat door een jonge vrouw aan het woord te laten die de voorbije maanden het menselijk brein aan stoffen en materialen koppelt en daardoor een heel eigen (visionaire) kijk op esthetiek en hightech etaleert. Jasna overrompelt de toeschouwer met vragen: wat als je in de toekomst maar één kledingstuk meer nodig hebt? Wat als de toekomst niet enkel voor dromers is maar wel voor doeners? Wat als we textiel met nanotechnologie kunnen behandelen en daardoor neurofeedback krijgen? Ze heeft intussen iemand aangekleed met een outfit waarvan de kraag aantoonst of de drager van het ensemble stress heeft of niet. De toeschouwers kijken verbluft toe. Jasna spreekt bevlogen over een wereld die de meeste aanwezigen niet echt kennen. Want wie heeft ooit stilgestaan bij het feit dat bepaalde emoties gereflecteerd kunnen worden in de materialen van het kledingstuk van de geëmotioneerde drager?

Enkele weken later. In het kantoor van Jasna in Antwerpen staat de kleine modecollectie van de ontwerpster op enkele bustes tegen de muur. Nou ja,

collectie, er liggen diverse prototypes die ze de voorbije maanden wereldwijd mocht tonen aan een publiek dat haar telkens weer op groot applaus onthaalde. Zelfs bij de NASA mocht ze een keynote geven. Al bij al blijft Jasna zelf er vrij rustig bij. 'Het is zoeken naar een zekere balans voor mezelf. Ik krijg momenteel ontzettend veel aanvragen om te spreken, maar nu is het aan mij om mijn richting te bepalen? Waar wil ik naartoe? In plaats van: wat wil de rest van mij?'

Jasna Rokegem was van jongsaf al een erg bezige bij. Elke avond van de week besteedde ze aan een andere hobby: naailes, tekenschool, theater en dans. Ze wou mode studeren maar dat viel thuis niet in goede aarde. Haar ouders (pa mechanicus, ma opvoedster) zagen haar na haar middelbare latijn-wiskunde studie het liefst een andere richting uitgaan. Ze hadden het kunnen weten: Jasna vroeg voor haar twaalfde verjaardag al een naaimachine en maakte niet veel later kostuums voor een musical uit de buurt, uit oude lakens van haar opa die ze met verf een tweede leven gaf. 'Ik was toen ook al een *tomboy*. Op een bepaalde leeftijd weigerde ik nog jurken te dragen. Ik speelde eerder met autootjes dan met poppen.'

'Het is zoeken naar een zekere balans voor mezelf. Ik krijg momenteel ontzettend veel aanvragen om te spreken, maar nu is het aan mij om mijn richting te bepalen?'

— Jasna Rokegem

Bovendien is er ook nog die ene droom: zelf naar de maan te kunnen reizen. Als een van de eerste artiesten in de ruimte.

De Antwerpse modeafdeling boeide haar, in Gent kon ze meteen starten, maar het werd toch een modestudie aan de Willem de Kooningacademie in Rotterdam. Een stad die ze niet kende en waar ze *last minute* ingangsexamen deed. 'Ik kende er niemand maar ik was erg vastberaden. Op de eerste dag vond ik een kot. Met hard werken had ik geen moeite. Dat deed ik al sinds mijn vijftiende. Ik hield van de vele projecten. Zo mochten twaalf studenten samenwerken met jeanslabel G-star en de universiteit van Baltimore. Dat werd een interactieve installatie, een zeefdruk van 2 op 1m80 met nieuwe inkten die van kleur en reliëf veranderden naarmate de temperatuur wijzigde, waardoor ook blinden ze kunnen capteren. Nadien werd dat werk in de John Hopkins Gallery tentoongesteld.'

Jasna ging toen al voluit. Ze hield van het voortdurende competentieonderzoek naar

zichzelf. Haar afstudeerproject? Niemand had ooit gedaan wat zij deed, maar de proffen gaven haar het voordeel van de twijfel. Ze maakte een video waarin vier ontwerpen werkten. Als in: het brein van de drager werd telkens gekoppeld aan de stof. De video ging nadien een eigen leven leiden. Toen al besepte ze dat haar 'fashion on brainwaves' spreekwoordelijke stenen in de rivier zou verleggen. Dus ging ze verder op het ingeslagen pad en startte ze in januari 2016 het bedrijf Jasna Rok op. Vol ideeën, maar ook met een duidelijk businessplan en met diverse externe partners met wie ze voortdurend haar eigen expertise aftoetst. 'Mijn verplichte stage deed ik bij Anne Chapelle, de vrouw achter het modelabel Ann Demeulemeester uit Antwerpen. Heel wat mensen hebben schrik van haar, maar ik vond haar geweldig. Mijn ondernemersverhaal startte kort daarna, na het winnen van de Future of Fashion Award.'

Intussen is Jasna een graag geziene gast op symposia omtrent de nieuwste modetechnologie en werkt ze samen met bedrijven als Nokia Bell Labs, Nanex Company, Leap Motion en zelfs NASA. Met Nokia Bell Labs wil ze emotiegroepen detecteren om bijvoorbeeld vroegtijdig Parkinson op te sporen. Vaak heeft haar onderzoek te maken met de gezondheidssector. Altijd (tot nu toe toch) met emoties identificeren, met de bedoeling die te transfereren, waardoor de ene persoon beseft hoe de andere zich voelt.

Het liefst zou Jasna zich nu voor enige tijd als een *artist in residence* terugtrekken om haar onderzoek verder te verfijnen. Of dat de komende tijd zal lukken, is zeer de vraag. Heel wat bedrijven trekken aan haar mouw. Bovendien is er ook nog die ene droom: zelf naar de maan te kunnen reizen. Als een van de eerste artiesten in de ruimte.

